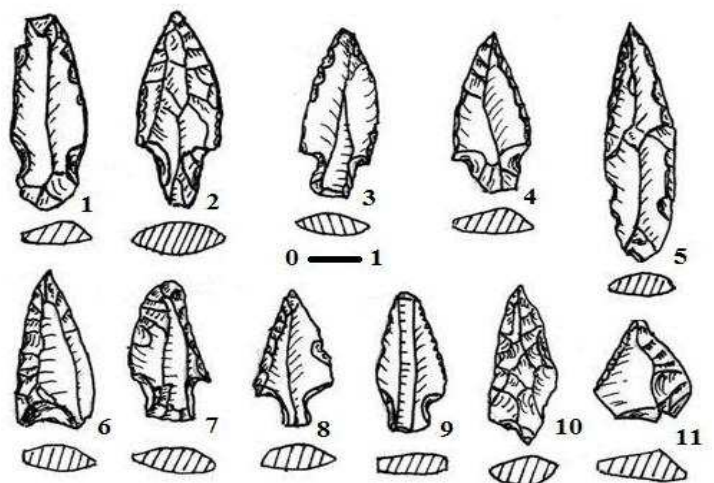

Pravěké lengyelské sídliště u obce Hájov.

Jiří Fryč

U obce Hájov na Novojičínsku v trati „Pískovna“ se podařilo v roce 1971 neprofesionálnímu archeologovi Jiřímu Fryčovi najít časně eneolitické sídliště kultury s moravskou malovanou keramikou. Někdy kolem 4000 let před n. l. tuto zemědělskou lokalitu osídlil zemědělský lid, jak tomu nasvědčuje velké množství nalezené keramiky a čepelek do srpů. Lokalitu Hájov 1 z tohoto období můžeme označit snad jako loveckou stanici, která byla v Příboře - Hájově nalezena. Tato lokalita je složením archeologického materiálu velice zajímavá. V početné kolekci štípané kamenné industrie mají převahu šípky „štrambersko - krnovského typu“ s řapem. Výskytem těchto šipek se tato stanice řadí na třetí místo v republice. Velké množství kamenných nástrojů, hrotů, čepelí, škrabadel svědčí o tom, že tito lidé - byť znající už zemědělství, zajišťovali svou existenci převážně lovem. Je ovšem zajímavou skutečností, že se na této lokalitě neobjevují hlazené kamenné nástroje, charakteristické pro toto období. V roce 1976 prováděli členové KDS pod patronací OVM Nový Jičín zjišťovací výzkum, který přinesl pozoruhodné výsledky. Kromě několika tisíc úlomků nádob převážně nezdobených, zde byla objevena i část závaží ke tkalcovskému stavu z hlíny - již vypálené, i část hliněného přeslenu. Výzkum odkryl i půdorys několika chat, z nichž jedna byla kruhovitěho tvaru s červeně vypálenou podlahou. Bylo objeveno i mnoho stop po kůlech sloužících jako opěry chat. Dále byly výzkumem zachyceny i zbytky nízkých zídek, sestavené z menších kamenů, a místy zase kameny vydlážděná podlaha. Do pískovcového podlaží byly vytesány „lavice“, na kterých možná člověk spal. Četné nálezy uhlíků a zuhelnatělých větví nabízejí možnost úvahy, že se zde topilo dřevem a kletím. Kosterní zbytky se pro nepříznivé půdní podmínky zachovaly jen velmi vzácně. Záhadou, která prozatím postrádá analogii, jsou plošně opracované kamenné trojúhelníky různých velikostí. Jeden exemplář je dokonce z vypálené hlíny. Ovšem jejich účel a přesný význam si zatím neumíme vyložit. Materiál, z něhož si lidé kamenné nástroje vyráběli, je baltický pazourek, vzácněji pak hnědozelený radiolarit. Lokalita samotná se rozkládá na mírném jižním svahu, obráceném k Hájovu. Její spodní část je lemována menším potůčkem, jímž je odčerpávána voda z hájovských rybníků. Povrch lokality tvoří jílovitá hnědozem, místy promísená písky asi 30 cm pod orníci. Protože osídlení, které patrně trvalo jen dočasně, kdy ještě písky nebyly orníci pokryty, dá se soudit, že u této nepočetné skupiny převažoval jako zdroj obživy lovecký způsob života. To ostatně mohou potvrdit i stratigrafická zjištění, získaná při prováděném průzkumu. Dosavadní nálezy kultury s malovanou keramikou nejsou natolik početné, aby je možno detailněji datovat v rámci vnitřní chronologické struktury. Pouze výskyt šipek typu Štramberk - Krnov, nasvědčuje tomu, že stanici Hájov 1 bude možno datovat do závěrečných fází této kultury. To je, kultury lengyelského okruhu.

Vybráno z literatury: Fryč, Jiří: *Svědectví o pravěku Příbora*, 1985, strana 14 - 17

Silicitové hroty šípů z lokality Hájov 1.

Starší pohled na lokalitu Hájov 1.

Archeologický výzkum v roce 1976 na lokalitě Hájov 1.

Archeologický výzkum v roce 1976 na lokalitě Hájov 1.

Zachované části zídky pravěkého obydlí.

*Členové Archeologického kroužku v Příboře Jiří Fryč a František Kalínek
při zaměřování pravěkých objektů na lokalitě Hájov 1.*